

Nyt på tværs

Tvær-
kultuRelt
CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent arbejde i Danmark

Nr. 2 – juni 2019 – 25. årgang

Integrationspris til nordjysk sygeplejerske

Der var både knus og mange anerkendende ord, da tidligere generalsekretær i Dansk Flygtningehjælp Andreas Kamm overrakte Tværkulturelt Centers pris Årets Krus - Årets Knus til Mediatrix Mushimiy. **Side 2**

LIVSMOD

Fortællinger med rødder til Indien, Iran og Afrika
Side 3-5

Eksilets Gud

Gud har ikke forladt verdens flygtninge og migranter, siger den britisk-indiske biskop John Perumbalath. **Side 2**

Mellem elefanter og ugler

Anglikansk præst på Langelinie vil give rum for glæden. **Side 3**

Sammen på tværs

Gudstjenester og mødesteder på 46 sprog. **Side 6**

Næste generation - fremtidens kirke

Glimt fra Inspirations-Dage for migrantpræster og ledere. **Side 7**

Gud kender i morgen

Familiefar fra Sjælsmark: Som kristne har vi en opgave her. **Side 7**

Cool at være kristen

Faith Mensah vil styrke teenagepigens selvværd i afrikansk menighed. **Side 4**

Sange fra hjertet

Hoshang Rostami fra Kærshovedgård synger i populært asylkor. **Side 5**

Polsk nonne er organist og korleder

Interview med søster Tarsylla fra Sankt Annæ Kirke på Amager. **Side 8**

Glæden er noget fundamentalt i den kristne tro, siger Smitha Prasadam, præst ved St. Alban's Kirke i København. **Side 3**

Vælg da livet

Taknemmelighed forpligter

Redaktøren har ordet

"Kæmp for alt, hvad du har kært." De gamle ord fra en velkendt salme er værd at genkalde sig i en migrationstid, hvor fronterne trækkes skarpt op i en populariseret værdikamp mellem "os" og alle dem, der er kommet (eller håber på at komme) hertil på flugt fra verdens tilsyneladende endeløse krige, nød og elendighed.

For også i dag må vi vælge, hvilke sager vi finder det værd at slå for. I erindringsbogen med den ikoniske titel "Så vælg da livet" løfter tidligere overrabbiner Bent Melchior som så ofte før stemmen til forsvar for verdens flygtninge. Som tidligere flygtning i Sverige født samme år og måned som Anne Frank lever han med bevidstheden om, at han meget vel kunne have lidt samme skæbne som den tysk-jødiske dagbogsforfatter og millioner af andre jøder under Anden Verdenskrig. Det har affødt en dyb taknemmelighed for livet. En taknemmelighed, der forpligter. For når livet er en gave, skal det bruges med omtanke. Hvad er vigtigt?

Mange flygtninge fortæller, hvordan de valgte flugten for at kunne give deres børn en fremtid. Ofte lykkedes det, og i dag kan de glæde sig over en opvoksende generation, der trives og bidrager aktivt til det danske samfund med gode uddannelser, levende kristentro og mod på livet. For andre brast drømmen, da de fik afslag på asyl. Men selv i ingenmandsland har mennesker et valg. I dette nummer af *Nyt på tværs* fortæller beboere på Danmarks udrejsecentre om bevidst at vælge at være gode naboer i en yderst presset livssituation, og hvordan den kristne tro og kristen korsang kan give styrke til at vise omsorg for andre i et land, hvor man selv er uønsket.

På årets kirkefestival Himmelske Dage i Herning mindede en modig italiensk læge og ordensbroder om, at uanset politisk ståsted har vi som mennesker et ansvar for hinanden i en tid, hvor flygtninge stadig dør navnløse ved Europas grænser. Når vi i debatten fratager mennesker deres navne, fratager vi dem samtidig deres identitet, familiehistorie og menneskelighed. Vi ser ikke længere den anden som et medmenneske, hvis rettigheder og værdighed angår os.

Der er god grund til at lytte til den katolske ordensbroder, når han opfordrer kristne til at give flygtninge deres navne tilbage og gøre kirken til et sted, hvor mennesker kan genfinde deres identitet ved at opleve, at de betyder noget for andre. Vi behøver deres livs- og trohistorier for ikke at miste vores egen menneskelighed.

Om kort tid kan den tidligere overrabbiner fejre 90-års fødselsdag. Tværkulturelt Center har gennem en årrække været så privilegeret, at denne menneskerettighedernes forkæmper har overrakt Centrets årlige integrationspris til en kristen flygtning, der på en særlig måde har bidraget positivt til sit nye land. Det har han gjort med vanlig menneskekundskab, humor og varme – og med udgangspunkt i sin personlige erfaring og indlevelse i flygtninges vilkår. Flygtninge oplevede at blive set og hørt af en af deres mest respekterede fortalere i Danmark. Lad os fremover følge fødselarens opfordring til at tale mindre om, hvad flygtninge koster, og langt mere om, hvad de bidrager med. – Til lykke, Bent Melchior!

Birthe Munck-Fairwood

Min lange rejse med Gud

Integrationspris til sygeplejerske fra Burundi

Eksilets Gud

Interview med britisk-indisk biskop

Foto: BMF

Gud har ikke forladt verdens flygtninge og migranter. Tværtimod. Netop mennesker i periferien af samfundet har på en særlig måde Guds opmærksomhed og kan blive andres vejvisere. Det siger den anglikanske biskop John Perumbalath, der for nylig var i Danmark som hovedtaler på en konference for migrantpræster og ledere.

Gud har et budskab til mennesker i eksil. Det gælder både flygtninge, der er tvunget på flugt, og migranter, der er rejst ud af økonomiske grunde. For ingen flygtning eller migrant er forladt af Gud.

Når John Perumbalath taler om eksilets virkelighed og vore dages flygtninge- og migrantstrømme, er Guds omsorg for den fremmede et tilbagevendende tema. Den 53-årige indisk-fødte biskop fra Bradwell nord for London er kendt som en særdeles velfunderet teolog og er bredt respekteret for sin evne til at udlægge de bibelske tekster, så de bliver aktuelle og nærværende.

– Når apostlen Peter i 1. Peters Brev kalder brevmodtagerne Guds udvalgte, er det mennesker i eksil, han taler til. Også migranter er levende stene i Guds bygningsværk. Han er den store bygmester, der sætter os sammen til en ny bygning. Det er næppe tilfældigt, at det er migranter, som apostlen i samme skrift kalder et kongeligt præsteskab, der har til opgave at repræsentere Gud over for verden. I Guds rige er ingen marginaliserede. Her bliver ingen afvist.

Han peger på, at migranter altid har udfordret de etablerede strukturer.

– Apostlenes Gerninger fortæller, hvordan Gud brugte migrantmiljøer til at sprede det kristne evangelium. Måske er det også migranter i samfundets periferi, som Gud i dag bruger til at udfordre de etablerede kirker. En veletableret majoritetskirke mister let sin profetiske stemme. Magt, strukturer, tryghed og relativ økonomisk sikkerhed kan betyde, at vi taber passionen for at forandre verden. Men en kirke består af mennesker, der er undervejs. Vi er alle på rejse sammen og hører ikke til her.

Den anglikanske biskop opfordrer flygtninge og migranter til at engagere sig i værtslandet på alle planer – socialt, politisk og kirkeligt.

– Selv om vi alle er undervejs, er det vigtigt, at vi føler os hjemme der, hvor vi er, uanset hvorfor vi er endt der, og arbejder for fred og velfærd i vores nye land. Gud er aldrig fraværende. Vi får ikke svar på alle spørgsmål, men også spørgsmål har en plads i en dynamisk kristentro. Mange, der lever i eksil, kæmper for at finde en ny identitet mellem fortid, nutid og fremtid. Men som kristne har vi først og fremmest vores identitet i Kristus. Gud er med os og giver os en ny fortælling. Vi har et håb, der ikke bygger på luftig optimisme men på Guds kærlighed og omsorg, som vi møder i de bibelske skrifter. Det håb skal leves ud i kærlighed og respekt for andre. Kun på den måde kan vi gøre en forskel i verden.

– I en migrationstid har vi brug for at blive mindet om, at Gud er eksilets Gud, der rejser sammen med sit folk. Også flygtninge og migranter står på hellig grund.

BMF

John Perumbalath

Anglikansk biskop i Bradwell nord for London. 53 år. Født i Kerala i Indien og tidligere præst i Calcutta. Kom til Storbritannien i 2001. PhD i hermeneutik og en internationalt anerkendt bibelunderviser. Hovedtaler på InspirationsDage i Middelfart for præster og ledere i migrantmenigheder og danske menigheder.

TEOLOGISK PERSPEKTIV

Det var en glad og smilende nordjysk sygeplejerske, der under varme klapsalver modtog Tværkulturelt Centers integrationspris *Årets Krus - Årets Knus* 2019 i København i marts, hvor også fløjtenist Mai Kamstrup Mogensen fra Det Kongelige Danske Musikkonservatorium bidrog med en musikalsk hyldest. Prisen, der består af krus, en kurv og et diplom, gives til en kristenflygtning, som med sit eksempel på en særlig måde har bidraget positivt til sit nye land.

Ved prisoverrækelsen begrundede tidligere generalsekretær i Dansk Flygtningehjælp Andreas Kamm valget af årets prismodtager med, at Mediatrice Bizindavyi Mushimiy er et levende eksempel på en flygtningeskæbne, der er overgået rigtig mange fra det afrikanske kontinent. Men samtidig er den nordjyske sygeplejerske og mor til tre helt speciel. For imod alle odds har hun formået at opbygge et nyt liv med en imponerende vilje til ikke at lade fortiden få det sidste ord.

Gik 3.000 kilometer

I sin tale til Mediatrice Bizindavyi Mushimiy sagde Andreas Kamm blandt andet:

– Du har vist, at du har et enestående drive. Den konflikt, der gjorde dig til flygtning, har dybe tragiske rødder i den europæiske kolonihistorie, der førte til forfærdelig forfølgelse af mennesker i dit land. Du mistede dine forældre og søskende. Som mange andre måtte du flygte en meget lang vej. Mere end 3.000 kilometer fra Burundi til Sydafrika. Grundlæggende havde du kun dine to ben som transportmiddel. Det var langt. Det var farligt. Du havde ingen penge. Du var alene. Du var kun 18 år. Du gik så at sige i mørke. Sådan må du have oplevet den lange vandring og senere mødet med Danmark – et land, du ikke kendte noget til.

– Men du gav ikke op. Ikke alene har du taget en uddannelse her og arbejder i dag som sygeplejerske. Du er på vej ind i lokalpolitik. Du har engageret dig i kirken. Midt i en travl hverdag har du tid og omsorg for

”Sikke en styrke. Sikke en glæde ved livet. Du har vist et ukueligt håb for fremtiden, og du har generøst delt ud af dette håb til alle os andre. Vi er mange, der er dig dybt taknemmelig.” Sådan skriver tidligere overrabbiner Bent Melchior i en personlig hilsen til årets prismodtager, den 34-årige sygeplejerske Mediatrice Bizindavyi Mushimiy, der kom til Danmark i 2008 som kvoteflygtning fra borgerkrigen i det østafrikanske land Burundi. Prisen blev overrakt af Andreas Kamm, tidligere generalsekretær i Dansk Flygtningehjælp, på Tværkulturelt Centers konference i København i marts om tro og fællesskab i en migrationstid.

andre. Du er en fantastisk rollemodel, ikke kun for andre flygtninge med sandelig også for unge, der er født og opvokset her i landet.

Andreas Kamm sluttede med at udtrykke sin respekt for Mediatrice Bizindavyi Mushimiys kristne tro:

– På store strækninger i dit liv har du været næsten alene. Men du har haft en ledsager, der har givet dig kræfter til at fortsætte, nemlig Gud. Som du har sagt et sted: Mange flygtninge føler, at Gud har glemt dem. Men Gud glemmer ingen. Det synes jeg er meget flot sagt.

Skrev breve til Gud

I dag har Mediatrice Bizindavyi Mushimiy en travl dansk hverdag som sygeplejerske på Endokrinologisk Afdeling på Aalborg Universitetshospital. Hun er medlem af den katolske kirke i Danmark og aktiv i Sankt Mariæ Kirke i Aalborg, hvor hun blandt andet har været med til at starte afrikanske aftener. Side-løbende har hun de seneste år engageret sig i lokalpolitik som kandidat til byrådet

i Brønderslev, hvor hun også i en årrække var medlem af kirkens integrationsudvalg og fortsat støtter op om aktiviteter.

Den dansk-burundiske sygeplejerske er både stolt og taknemmelig over at modtage integrationsprisen.

– Det gør noget ved mig at opleve, at nogen anerkender, at jeg med min særlige baggrund og livserfaring har noget at bidrage med. At en person, der kommer langt væk fra, kan noget. Anerkendelse betyder rigtig meget, når man er flygtning. Det gør mig både glad og ydmyg. Jeg vil gerne vise andre, at selv om man har mistet alt, er det muligt at starte forfra. Man må aldrig give op.

– Det, jeg har oplevet, har gjort mig til den person, jeg er i dag. Når jeg ser tilbage på mit liv, har jeg været på en meget lang rejse. Men jeg har altid vidst, at Gud var der sammen med mig. Jeg voksede op i en katolsk familie som den yngste af ni søskende. Mine forældre lærte mig tidligt at bede og give plads til Gud i mit liv. Snak med Gud og lyt til dit hjertes øre, sagde min far. Hver søndag gik vi til messe i den katolske kirke. Alt det, jeg lærte dengang, blev som en opsparing, jeg har kunnet trække på senere i livet.

– Det var de gode tider, hvor jeg var en helt almindelig lille pige i en helt almindelig familie. Da jeg var 10 år, startede borgerkrigen i mit land, og jeg mistede hele min familie. Det er en meget lang historie. Jeg havde en masse spørgsmål. Hvor var den kærlige Gud, jeg altid havde troet på? Jeg begyndte at skrive breve til Gud og oplevede meget stærkt, at Gud stadig var der og gav mig håb og styrke til at fortsætte med at leve. I dag er jeg ikke bitter. Jeg er taknemmelig for hver eneste dag og de opgaver, Gud giver mig. Takket være mine forældres kristne tro har jeg haft en stor opsparing. Den prøver jeg i dag at give videre til mine børn, siger Mediatrice Bizindavyi Mushimiy.

BMF

Mediatrice Bizindavyi Mushimiy

34 år og uddannet sygeplejerske. Født i Burundi. Gift med Richard Bizindavyi, der læser til energingeniør. Sammen har de børnene Mercy (9), Malik (5) og Zane (1). Bor i Brønderslev og kommer i den katolske kirke i Aalborg.

Burundi i Danmark

Alle af burundisk herkomst: 792
Heraf danske statsborgere: 436
Danmarks Statistik 2019

”Anerkendelse betyder rigtig meget, når man er flygtning.

Mediatrice Bizindavyi Mushimiy

Foto: BMF

Mellem elefanter og ugler

Interview med anglikansk præst med britisk pas og indiske rødder

Præstegården er en gulstens etplans-villa omgivet af blomstrende rododendron på Tuborgvej i Hellerup. Smitha Prasad er præst ved St. Alban's anglikanske kirke i København og har lige afsluttet dagens dansklektion på en privat sprogskole skråt over for præsteboligen. I forvejen taler hun tre sprog, beskriver sig selv som verdensborger - og så er hun glad for elefanter og ugler.

En mørkebrun træelefant med hvide stødtænder hilser venligt på den besøgende. Ved nærmere eftersyn viser det sig, at den har selskab af adskillige andre elefanter på puder og tæpper rundt omkring i den lyse dagligstue. Og så er der uglerne, der har indtaget en hel hylde i et glasskab. Store og små mellem hinanden. Smitha Prasad forklarer:

– Elefanterne repræsenterer selvfølgelig Indien. Det er der, jeg kommer fra. Uglerne har en teologisk historie. Under reformationen blev de mange steder fjernet fra kirkeloftet, fordi de blev associeret med Guds feminine side. Men her er de velkomne, ler den anglikanske præst med det indiske navn og tydelige britiske accent. Med til historien hører også, at hendes mormor var rektor for en pigeskole i Indien og forkæmper for kvinders ret til uddannelse, og hendes i dag 80-årige mor var den første ikke-hvide kvindelige præst, der blev ordineret i den anglikanske kirke i England for 25 år siden.

– Min mor blev kendt som præsten i sari med den hvide præstekrave. I mange år var hun en pioner inden for religionsdialog i England. I dag er hun stadig aktiv og har tilladelse til at forrette gudstjenester her i København, fortæller Smitha Prasad.

For selv om præsten ved St. Alban's Kirke er gift med en englænder, følger familien den indiske tradition med flere generationer under samme tag.

– I England boede vi tre generationer sammen i mange år. Først hos min mor, og da hun gik på pension, flyttede hun ind hos os. Derfor var det helt naturligt, at min mor skulle med os til København, forklarer Smitha Prasad.

Duften af jasmin

Fællesskab og forbundenhed er nøgleord for den britisk-indiske præst, der blev født i Bangalore i Sydindien for 54 år siden. At hun er stolt af sine indiske rødder lægger hun ikke skjul på.

– Alle kan se på mig, at jeg er inder, selv om jeg har et britisk pas. Jeg var 10 år, da vi flyttede til England, og har masser af minder fra Indien. Jeg husker det som om Gud var overalt. Et af mine tidligste minder er de lange aftener, hvor hele familien var samlet til bøn på min mormors veranda. Vi kunne være 20-40 børn og voksne. Den kølige aftenluft var fuld af duften af blomstrende jasmin. Så sad vi og bad og læste i Bibelen, spiste og talte sammen. Det var i stedet for at se fjernsyn.

– I Indien siger vi, at man først møder Gud i sin mor, der gav en livet. Derefter i sin far og senere i sin lærer. Det fjerde sted er i den fremmede. Min indiske opvækst har givet mig en dyb forståelse for betydningen af gæstfrihed og respekt for den fremmede. Når vi havde fødselsdag, inviterede min mor og mormor altid 15-20 tiggere hjem til vores hus, hvor de fik et måltid mad og nyt tøj. Vi fik også nyt tøj, men først når de andre havde fået deres.

Til Danmark

Den anglikanske præst i den sorte præsteskjorte er en levende fortæller og godt selskab. Hun er nærværende og mestrer kunsten at ignorere mobiltelefonens brummen. Og så er hun levende interesseret i mennesker, læser meget og har stor indsigt i teologi, spiritualitet og verden omkring sig.

Det er godt et år siden, at Smitha Prasad flyttede til Danmark. Den første uge bød både på et kursus i brandslukning på den lokale brandstation og konfirmationsgudstjeneste med bispebesøg. To uger senere blev hun indsat som præst ved St. Alban's Kirke på Lange-linie, hvor menigheden består af 32 nationaliteter - en tredjedel briter, en tredjedel danskere og en tredjedel fra resten af verden.

Hun aner en sammenhæng mellem barndomsårene i Indien og den nye danske hverdag.

– Måske kan jeg betale lidt tilbage til mine tidlige rødder, hvor mine forældre underviste på et teologisk universitet, der blev grundlagt af britiske missionærer i den tidligere danske koloni Serampore. Og til de mange danske missionærer, der rejste til Indien.

Derfor vil hun også lære det danske sprog. Det foregår på en lokal sprogskole, hvor klassen allerede har været inviteret på besøg i præsteboligen.

– Vi er 13 nationaliteter og vidt forskellige, men vi har det fantastisk med hinanden og kan også sagtens tale om tro. Der er en utrolig vitalitet. Det er mennesker med så mange ressourcer og færdigheder. Jeg elsker det danske ord "rummelig"!

– Når man kan sproget, forstår man bedre kulturen. En af de kulturelle udfordringer for mig er danskernes forhold til tid. I Indien har alle et ur, men ingen tager notits af det. I Danmark ser man ingen ure, men danskerne er meget bevidste om tid og præcision. Her kommer man bare ikke for sent!

Tro og forbundenhed

Hvad har formet din tro?

– Først og fremmest en altoverskyggende erfaring af, at Gud tror på os, før vi tror på ham. Det er noget med forbundenhed. Gud sørger for os. Gud er der altid.

– Måske hænger det også sammen med, at jeg er tvilling. Jeg har altid været forbundet med en anden. Jeg er, fordi vi er – og sammen er vi i Gud. Det er noget meget indisk. Som den engelske digter John Donne siger: *No man is an island*. I kristen forståelse handler det om at bære hinandens byrder.

– Og så det med at leve i krydsfelter. Jeg har altid levet mellem flere kulturer, religioner og kirkesamfund. I min mors familie er der både kristne og hinduer. Min oldefar på min fars side var født brahman og tilhørte præstestanden - samfundets øverste kaste. Da han mødte kristne missionærer, måtte han stikke af hjemmefra for at blive døbt. Siden blev han præst, og hans søn – min farfar – blev assisterende biskop. Også min far blev præst og tog en teologisk doktorgrad. I Indien voksede jeg op i et meget økumenisk miljø. Min mand er oprindelig katolik. I krydsfelter bliver man orienteret mod en større verden.

Gud udruster

Det lå ikke umiddelbart i kortene, at hun skulle læse teologi.

– Begge mine forældre var præster og fremragende teologiske undervisere. Det ville jeg aldrig kunne leve op til, tænkte jeg. Så jeg læste engelsk og lingvistik, underviste lærerstuderende og rejste rundt i Europa som censor i engelsk som fremmedsprog. Men jeg kunne ikke løbe fra Guds kald. Under et besøg i Sydafrika det år, apartheid faldt, var jeg så privilegeret at få lov at holde gudstjeneste i Cape Town sammen med Desmond Tutu. Bagefter greb han min hånd og sagde, at jeg skulle overveje at blive præst. Min mor sagde: "Når du er klar!"

Og klar blev Smitha Prasad. I 2003 blev hun ordineret som præst i den anglikanske kirke i England, og efter 15 år som præst i Birmingham blev hun opfordret til at søge stillingen som præst for den anglikanske menighed i Danmark.

– Når Gud kalder, udruster han også. Jeg bad Gud sende mig derhen, hvor der var brug for mig. Som præst har jeg en dyb kærlighed til gudstjenesten og kirkens liturgi. Jeg beder meget. Bøn er at stå med al sin ufuldkommenhed og lade Gud fylde det tomme rum.

Hun bærer stadig den indiske spiritualitet med sig.

– Indere er et bedende folk. I alle hinduhjem er der et sted, hvor man er bevidst om guddommeligt nærvær. Gud er på alles læber. Når vi hilser på hinanden, siger vi *Namaste*, der betyder "Må jeg se Gud i dig."

– De fleste danskere taler ikke gerne om Gud eller tro. Men når man kradser lidt i overfladen, er der ofte virkelig et behov. Måske mangler danskere et sprog for troen. Når folk ser min præstekrave, er der nogle, der spørger, om jeg er præst. Det er en god ice breaker. Jeg vil gerne give troen mere sprog og skabe rum, hvor mennesker kan møde Gud og få en dybere relation til ham. Og så håber jeg, at jeg kan være med til at sprede glæde. Glæden er noget fundamentalt i den kristne tro. Glæd jer i Herren! Gud er med os!

BMF

“ Min indiske opvækst har givet mig en dyb forståelse for betydningen af gæstfrihed og respekt for den fremmede. ”

Smitha Prasad
Anglikansk præst

Fotos: BMF

Det er ikke alle migrantkirker, der har svært ved at holde på de unge. I den afrikanske menighed Church on the Rock i Valby er en ny generation parat til at tage over. En af dem er Faith Mensah, der om kort tid afslutter en bachelor i erhvervsøkonomi. Hun er ikke i tvivl om, at migrantmenigheder har noget attraktivt at tilbyde unge, der som hun selv er født og opvokset i Danmark. Den 25-årige præstedatter med rødder i Uganda tilhører en ny generation af unge i migrantmenigheder med en reflekteret kristentro, masser af selvtillid og et optimistisk syn på fremtiden.

CHURCH ON THE ROCK

Afrikansk migrantmenighed grundlagt 1998 af den ugandesiske præst og jurist James Lubega, der kom til Danmark som flygtning i 1990. Holder ugentlige gudstjenester i Valby.

Troen er noget, jeg er vokset ind i

Faith Mensah vil vise de unge, at det godt kan være cool at være kristen

Når Faith Mensah bevidst har valgt fortsat at lægge tid og engagement i den afrikanske migrantmenighed Church on the Rock i Valby, hvor hun er vokset op, er der flere grunde. Hun indrømmer med et smil, at det selvfølgelig betyder noget, at det er den kirke, hvor hendes far er præst. Her kommer hendes familie og venner. Men mindst lige så vigtigt er det, at hun som præstedatter aldrig har oplevet noget forventningspres.

– For mig har det ikke været en stressfaktor, at min far er præst. Tværtimod. Da jeg var lille, var det nærmest noget, jeg pralede med. Jeg var præstens datter! Det var sejt. Min storesøster, der er tre år ældre end mig, har oplevet det anderledes. Men jeg har bare kunnet være mig selv og har aldrig følt, at jeg skulle leve op til noget bestemt. At gå i kirke om søndagen har altid været meget naturligt. Det har også betydet noget, at jeg har haft en storesøster at se op til. I skolen blev jeg ikke betragtet som mærkelig, når jeg fortalte, at jeg gik i kirke. Min storesøster gik også i kirke.

– Vores kirke gør meget for at aktivere børnene og de

unge. Når jeg ser tilbage, har jeg altid været engageret i noget i kirken. Da jeg var yngre, var det søndagsskolen. Det var sjov og ballade! Vi var 10-15 børn, der lærte sammen – og altid på en sjov måde. Det begyndte først at blive lidt kedeligt i kirken, da jeg blev for gammel til søndagsskolen. Men så fik jeg ansvar for at finde sangtekster til overheadprojektoren, som vi brugte dengang. Det syntes jeg var sjovt. Selv om det bare var en lille ting, følte jeg, at jeg lavede noget i kirken. Jeg har altid fået lov til at gøre det, jeg havde lyst til.

“ I migrantkirker kan man virkelig mærke fællesskabet.

Faith Mensah

Kor og trommer

Da Faith Mensah var 14 år, kom hun med i kirkens kor, som i dag er et populært gospelkor, der ud over at synge til de ugentlige gudstjenester også tager ud og giver velbesøgte gospelkoncerter med afrikansk twist.

– Jeg har altid været glad for at synge, og så var jeg jo præstedatter og min søster korleder, så det var lidt en selvfølge, at jeg kom med i koret. Forinden var jeg begyndt at spille trommer. Det var noget, der manglede i kirken, så det skulle præstens børn lære. Jeg prøvede også andre instrumenter, men trommer er det eneste, jeg stadig spiller.

– Når jeg i dag er troende, er det helt sikkert på grund af mine forældre og deres indflydelse. Men der har aldrig været noget pres. Mine forældre har taget mig med hen til steder, hvor jeg var omgivet af kristne mennesker, men jeg har altid selv skullet finde ud af tingene. Selvfølgelig har jeg haft mine kampe, men ikke så ekstremt, at jeg vendte ryggen til kirken. For mig er troen både noget, jeg er vokset ind i, og et bevidst valg. Fordi jeg var engageret i nogle ting, havde jeg behov for at forstå mere. Det var sådan lidt omvendt. Hvorfor gav det for eksempel mening, når vi i koret sang om at overgive os til Gud? Det var vigtigt for mig at være oprigtig, så jeg havde behov for at forstå, hvad jeg sang. Heldigvis havde jeg en storesøster at snakke med om de ting, man ikke spørger sine forældre eller andre i kirken om. Det kunne jo virke, som om man tvivlede på Gud eller ikke var rigtig åndelig. Men hvis man ikke forstår, bliver man ikke ved med at gøre ting, understreger hun.

I tjeneste for Gud

I 2017 blev Faith Mensah gift med Bright Mensah, der kom til Danmark fra Ghana for 10 år siden og sidste år afsluttede en bachelor i økonomi og IT. Hendes mand er aktiv i en anden københavnsk migrantmenighed, og i dag har Faith opgaver i begge menigheder.

– Det giver nogle ret lange søndage. Jeg er glad for at komme i min mands menighed, men jeg har nok meget den indstilling, at Gud har placeret mig i Church on the Rock. Det er der, jeg er i tjeneste. Der hører jeg til.

Hun ser lyst på fremtiden for den afrikanske menighed.

– Min generation vil helt sikkert fortsætte kirken. Den måde, man dyrker sin tro på i en migrantkirke, er meget anderledes end i folkekirken. Migrantmenigheder har en måde at blande tingene på, som giver mening både for de ældre og de unge i menigheden. Og måske også i stigende grad for danskere. Min generation vil nok

samarbejde mere med folkekirken og andre danske kirker end vores forældres generation. Vi er jo vokset op her og er meget danske. Måske vil migrantmenigheder se anderledes ud i fremtiden – mere som tværkulturelle *melting pots* end som kirker for folk fra bestemte lande. Vi vil nok fortsat bruge engelsk som gudstjenestesprog, men det er ikke et enten-eller. Dansk er jo børnenes og de unges første sprog, og hos os har børnekirken og teengruppen længe været på dansk. Normalt bliver gudstjenesten også oversat til dansk.

Pigegruppe

For nogle måneder siden var Faith Mensah med til at starte pigegruppen Girls' Talk, der foregår i uformelle rammer hjemme hos Faith og hendes mand eller i søsterens hjem.

– For teenagere er der ikke noget, der hedder, at sådan er det bare. Jeg har selv en lillesøster, der er teenager, og som begyndte at stille spørgsmål. Teenagere kræver forklaringer. Derfor besluttede vi at starte Girls' Talk. Her snakker vi om alt det, man ikke bare siger højt til andre – fester og drenge og kærester og hormoner og alt muligt. Lad os undersøge det sammen, siger vi. Eller måske: Det ved jeg ikke nu, men det skal jeg nok finde ud af! Vi vil gerne vise pigerne, at det godt kan være cool at være kristen. Når man har forbillede, føler man sig mindre mærkelig. I pigegruppen kan de spejle sig i hinanden. Det handler om identitet og selvværd.

Ingen er alene

Faith Mensah ser det stærke fællesskab i menigheden som migrantkirkers særlige styrke.

– Hvis man ikke betragter det åndeligt, er det vores fællesskab, der er vores særlige kendetegn. Hos os kan man virkelig mærke fællesskabet. Man er ikke alene om noget som helst. Det gælder også i privatlivet. I menigheden får man en ny familie. Hvis man er ensom og giver udtryk for det, kan man regne med at få et opkald hver tredje dag. Hos os bærer man ikke sine byrder alene. Man bliver det for meget, kan man altid sige fra.

– Når det handler om gudstjenesten kan jeg godt lide den frihed, der er hos os til at udtrykke sin kærlighed til Gud. Der er både plads til, at man kan stå op med lukkede øjne, danse eller råbe rigtig højt. Selv er jeg mere rolig i mit udtryk end mange af de andre. Det vigtigste er, at folk føler, at de har frihed.

To kulturer

Den dansk-afrikanske præstedatter har altid været stolt af at have rødder i to kulturer.

– Jeg har aldrig oplevet det negativt at være afrikaner. Jeg er født i Danmark i en afrikansk familie fra Uganda, så selvfølgelig har jeg noget af Afrika i mig. Det er jo der, mine forældre kommer fra. Men i min afrikanske omgangskreds bliver jeg ofte betragtet som dansker, fordi jeg tænker meget dansk. Jeg har en masse holdninger og går meget op i demokrati. I dag identificerer jeg mig mest med den danske kultur, men med stor respekt for den afrikanske. Jeg synes selv, at jeg er en smuk blanding!

BMF

Nye bestyrelsesmedlemmer i Tværkulturelt Center

Abel Zemhret Kidane (36) er kirketjener i Kingos Kirke på Nørrebro. Han har læst teologi og filosofi i hjemlandet Eritrea, hvor han også har gjort nationaltjeneste. I 2014 kom han Danmark som flygtning og er aktivt engageret i samfunds- og kirkeliv som blandt andet foredragsholder, medarbejder i en genbrugsbutik, besøgsven og frivillig i Tværkulturelt Center.

Clement Dachet (44) er partnerskabskoordinator i Mission Afrika og arbejder med relationer til migrantmenigheder for Folkekirkens mellemkirkelige Råd. Han er uddannet teolog og har været præst i Den Evangeliske Kirke i Vestafrika. Han er født i Nigeria og bor i Aarhus sammen med sin danske kone.

Henry Holm Hansen (62) er uddannet lærer og arbejdede som kirketjener og graver, indtil han gik på efterløn i 2018. Han bor i Nr. Løgum, hvor han er engageret i det lokale kirkelige arbejde for flygtninge og asylansøgere og medarrangør af et årligt sponsorløb, hvor danskere og flygtninge cykler sammen i det sønderjyske til fordel for Tværkulturelt Center.

De nye medlemmer afløser tidligere chefkonsulent George Thomas, lærer Nikolaj Hauge Thormann og sognepræst Lisbeth Thomsen, der efter henholdsvis 10, seks og fire år i bestyrelsen ikke genopstillede.

Sange fra hjertet

Asylkor giver Hoshang Rostami mening i hverdagen på udrejsecenter

Det er nok de færreste, der forbinder det midtjyske Udrejsecenter Kærshovedgård ved Ikast med sang og livsglæde. I snart tre år har centret dannet rammen om en udsigtsløs hverdag for de i dag omkring 300 beboere, hvoraf størstedelen er unge enlige mænd, der har fået afslag på asyl, men som af forskellige grunde ikke kan eller tør rejse tilbage til hjemlandet. Ikke overraskende er der langt imellem positiv medie-omtale. Men de seneste måneder har noget ændret sig, fortæller Hoshang Rostami.

Den 25-årige iranske kurder står og venter på parkeringspladsen foran missionshuset i den midtjyske stationsby Bording. Her i den karakteristiske rødstensbygning med de store glaspartier samles 60-70 beboere fra Kærshovedgård til bibelcafé hver torsdag. Og her øver Asylkoret. Hoshang Rostami har sunget i koret siden starten i december 2018 og forklarer, at invitationer til at komme ud og synge har givet ham og de andre sangere et nyt perspektiv på hverdagen på udrejsecentret.

For der er bud efter det utraditionelle mandskor. Siden koret blev oprettet af frivillige fra Indre Mission og Luthersk Mission i december 2018, har de kurdiske og iranske asylansøgere optrådt 15 gange på skoler, i kirker og missionshuse og senest på Himmelske Dage i Herning. Koret synger kristne sange på flere sprog akkompagneret på klaver af korets leder, der er lærer på en kristen friskole, og musikalske beboere, der spiller bas og tamburin. Mødet med de 10-15 unge mænd, der med stort personligt engagement synger om deres nyfundne kristne tro, lader ingen uberørt.

Lærte at synge i Danmark

Både musikalsk og kirkeligt er det gået hurtigt. Hoshang Rostami fortæller, at ingen af korets medlemmer havde korerfaring, da de først kom til Kærshovedgård. De fleste er etniske kurdere fra det vestlige Iran, hvor mange tilhører den kurdiske yarisani-religion. I missionshuset lærte de at synge kristne sange på farsi, dansk og engelsk, og i dag er alle døbt i folkekirken eller en frimenighed.

– Jeg elsker at synge. Når jeg synger om Gud, er det som om jeg mærker Helligånden. Sangene kommer fra mit hjerte og giver mig mod til at leve. På Kærshovedgård er alle stolte af koret – også muslimer og ateister. Vi er et lys for Kærshovedgård, siger de. Mange danskere tror, at vi alle sammen er kriminelle. Jeg vil gerne være med til at tegne et andet billede. Vi kom til Danmark for at bede om hjælp. Men Danmark kunne ikke hjælpe os. Derfor er vi her, forklarer Hoshang Rostami.

– De seneste måneder har vi fået rigtig mange invitationer til at komme ud og synge. Men vi kommer stadig til den ugentlige bibelcafé i missionshuset. Vi kommer for at være tæt på Gud og få håb. Vi kan ikke ændre vores situation. Vi kan kun bede. Og så kommer vi for at lære at være mennesker og elske dem, der ikke kan lide os.

Fodbolddrømme

At blive korsanger var ikke en del af Hoshang Rostamis drengedrømme. Han voksede op i en mindre by nær den irakiske grænse som den yngste i en søskendeflok på otte. Som barn var fodbold hans altoverskyggende interesse. Faren var landmand, og som andre børn

i byen hjalp Hoshang med at vogte familiens får og geder. Det blev kun til seks års skolegang.

– Jeg elskede at spille fodbold. Alle i min familie spiller fodbold. Jeg blev en af de bedste i vores by og drømte om at blive professionel fodboldspiller. Men da jeg var 17 år, trådte jeg på en mine ude på marken og mistede mit venstre ben. I vores område er der stadig mange ueksploderede miner fra krigen mellem Iran og Irak. Man kan ikke se dem, før det er for sent.

– Jeg mistede alle mine drømme og isolerede mig i vores hus. Jeg kunne ikke længere se nogen mening med at leve. Der var kun mørke i mit hjerte. Det var min storebror, der efter to år fik mig tilbage til livet. ”Vi er din familie. Vi vil hjælpe dig,” sagde han. Jeg fik en protese, og langsomt lærte jeg at gå igen. Da var jeg 20 år.

Men fordi familien var kurdere og yaresaniere, var den offentlige hjælp meget begrænset.

– Gud er mit håb. Jeg blev overflyttet til Kærshovedgård tre dage efter, at jeg var blevet døbt i Holstebro. At blive døbt var som at starte livet forfra. Det er ikke på samme måde for danskere, der vokser op med den kristne tro. Vi har selv valgt at lære om troen. I dag tænker jeg ikke på kristendommen som en religion men som kærlighed og den rette vej til Gud, forklarer Hoshang Rostami, der begyndte at interessere sig for kristendommen for tre år siden, da han delte værelse med en kristen iraner på et nordjysk asylcenter.

– Min ven havde en bibel på farsi, der altid lå fremme på hans bord. Hver dag læste han i den. Jeg kunne se, at han kendte en masse mennesker og havde et stort netværk. Da han en dag ikke var hjemme, åbnede jeg hans bibel og læste et vers fra Johannesevangeliet. På farsi stod der, at Gud ville sende sin kærlighed og sin venlighed gennem Jesus. Jeg tænkte meget over det vers. Hvorfor skulle Gud elske mennesker, der ikke elskede ham? Efter et stykke tid bad jeg min ven om

“Når jeg synger om Gud, er det som om jeg mærker Helligånden.

Hoshang Rostami - asylansøger

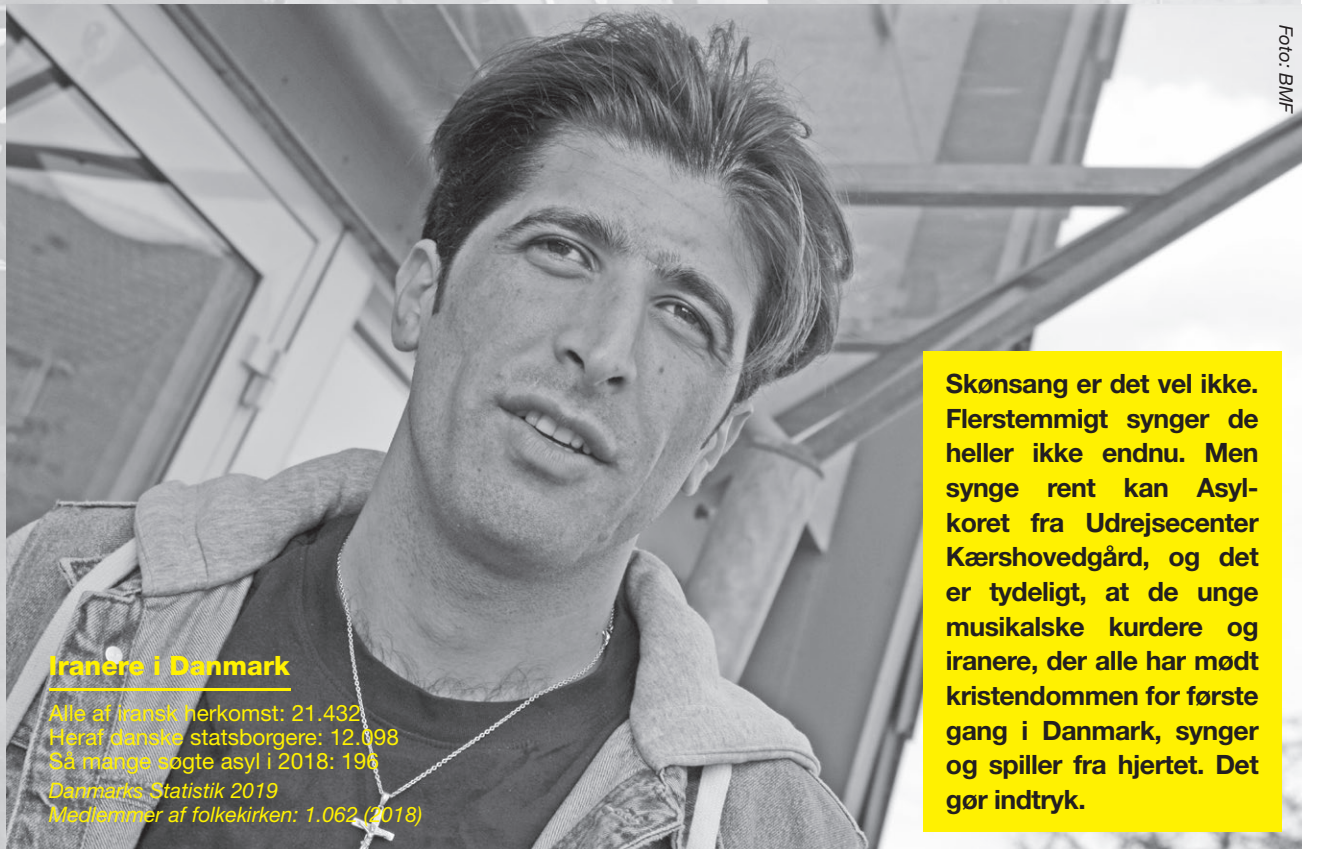

Foto: BMF

Iranere i Danmark

Alle af iransk herkomst: 21.432
Heraf danske statsborgere: 12.098
Så mange søgte asyl i 2018: 196
Danmarks Statistik 2019
Medlemmer af folkekirken: 1.062 (2018)

– Når man ikke er muslim, kan man ikke få den samme hjælp fra den iranske stat som andre mennesker. I mit land har forskellige mennesker forskellige rettigheder. Det endte med en retssag, som vi tabte. Jeg sagde nogle ikke så pæne ord til dommeren og kom i fængsel. Der skete mange ting, som jeg ikke har lyst til at huske. Efter syv dage betalte min far penge og fik mig ud. ”Du er nødt til at rejse,” sagde han. ”Ellers vil der ske noget meget slemt med dig.”

– Min far betalte en mand for at få mig til Europa. Jeg nåede ikke at sige farvel til min familie. Jeg har altid haft et meget nært forhold til min mor og savner hende meget.

Døbt i Holstebro

Rejsen til Danmark tog en måned.

– Vi var flere, der rejste sammen. På lange strækninger gik vi. Det var svært for mig at gå lige så hurtigt som de andre med min protese, men smuglerne truede med at efterlade mig, hvis jeg ikke kunne følge med, forklarer Hoshang Rostami og fortsætter:

– En dag blev vi sat af på en vej. ”I skal gå den vej,” sagde smugleren. Jeg anede ikke, hvilket land jeg var i. Først senere fandt jeg ud af, at jeg var i Danmark.

Han har let til smil og smittende latter. Men man aner en skygge i de mørke øjne. For det gik ikke som håbet. Efter snart fire år i Danmark har han stadig ikke sikkerhed for fremtiden. Hver dag er op ad bakke.

en bibel, så jeg kunne læse mere. Jeg havde mange spørgsmål og begyndte at komme i kirken for at finde svar. Hvorfor var de kristne så venlige mod os? Var det Guds kærlighed? Jeg havde brug for at undersøge grundigt. Religion er ikke som en T-shirt, man kan tage på i dag og tage af igen i morgen.

Ny familie

Siden Hoshang Rostami blev døbt, har han kun haft sporadisk kontakt med familien i Iran.

– Da jeg fortalte mine forældre, at jeg havde fundet den sande vej til Gud, blev min far meget vred og sagde, at fra nu af ville det være, som om de ikke havde en søn med navnet Hoshang, og jeg havde ikke nogen forældre i Iran. Det var meget svært for mig. Men i dag har Gud givet mig en ny familie i missionshuset og koret. De vil ikke forlade mig. Gud vil aldrig forlade mig. Ingen har magt som vores Gud. **BMF**

Yari/yaresani-religion: Kurdisk monoteistisk religion stiftet i 1400-tallet. Det skønnes, at omkring 600 kurdere i Danmark har yari/yaresani-baggrund.

“Når vi øver, tager alle det meget seriøst. Vi arbejder meget med vejtrækning og øver os i at lytte til hinanden. På den måde oplever koret glæden ved at blive bedre til at synge. De ved ikke, hvad der sker i morgen. At synge er med til at give dem håb.

Anna Lisbeth Sonne, korleder

Kender du en udlænding, som ...

- er interesseret i kristendom?
 - ønsker at blive bedre til dansk?
 - vil lære mere om det danske samfund?
 - vil være sammen med ca. 50 kristne danske unge i 5 mdr?
- Så er vores integrationslinje måske noget!

Luthersk Missions Højskole

Forstander Henrik Nymann Eriksen
Tlf.: 48 26 07 66 – www.lmh.dk
Lærer på integrationslinjen: Kirsten Munk
Undervisning på farsi for iranere

Tolkning til farsi

Sammen

Gudstjenester og mødesteder for flygtninge, migranter og danskere

Gudstjenester og messer

Amharisk	København	Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nansensgade, Daniel Hailu Larsen, tif. 3116 4347 Etiopisk-ortodoks menighed, Sct. Augustins Kirke, Zernichael Deressa Seboka, tif. 5284 7624 Mission for Nations Int. Ministry, Filippavej 3, Mathew 3140 9006 (P) Etiopisk-ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tif. 3154 9687 Etiopisk-Eritreansk menighed, Citykirken, Josef Keleta, tif. 2093 4125 (P) Fountain of Life Ministries, Romel Shaol Yokhena, tif. 6047 1831 (P) Arabisk menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tif. 2062 8175 Arabisk menighedsfællesskab, Greater Love, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tif. 2993 4900 Den Koptisk Ortodokse Kirke, St. Marie & St. Markus, Youssef G. Habashy, tif. 4276 4946 Den glade nyhed, Christianskirken, Wessam Yousef, tif. 5056 1471 Sct. Andreas Kirke, Kbh. / Odense Domkirke, Stepanos Hovhannisyán, tif. 5018 8943 Sct. Andreas Kirke, Kbh. / Odense Domkirke, Stephen Osei Safo, tif. 2849 2881 Mar Mari's Assyriske Menighed, provst Albert Panimeen, tif. 2894 4580 Ostens Gamle Kirke, Sanhereeb Georges, 2139 7048 Myanmar Chr. Fellowship, Ail Moses, tif. 4242 0355 / Salai Thawng, tif. 2618 3667 Chin Association in DK (CCADK): Emmanuel Cinzeh, tif. 4844 2908 / Moses La Bawl Peng, tif. 6183 8478 (B) Marip Ja Ing, tif. 9170 9650 (B) International Baptist Kirke, Korsvejskirken, pastor Gilbert Rukundo, tif. 5859 6133 Presbyterian Church of Cameroun, Opstandelseskirken, Michael Taylor, tif. 4275 2387 God's Ambassadors (ghanesisk), Avedore Kirke, Samuel Koli Adjei, tif. 3188 5909 Christian Love Fellowship, Nygårdskirken, Judith Nakkazi, tif. 4241 2892 Copenhagen Christian Fellowship, Brøndby Str. kirke, Stephen Osei Safo, tif. 2849 2881 Skt. Nikolaj Kirke, Benny Blumensaat, tif. 7512 1027 (K) Sædden Kirke, Ole Korsholm Nielsen, tif. 2674 9167. Sct. Michaelis/Hannerup Kirker, Karina Dahlmann, tif. 75920135 Vor Frue Kirke og Sankt Antonii Kirke, pater Allen G. Corteau, tif. 4494 7694 (K) Int. Christian Fellowship (congolesisk), IM Missionshus, M. Sigala, tif. 5123 5862 Church for all Nations, Apostolsk Kirke, Georg Bertelsen, tif. 75618177, <i>søn. kl.10 (oversæet.)</i> Int. City Baptist Church, Esajasskolen, pastor Tony Acheampong, tif. 4352 8440 / 6138 2037 (B) Holy Int. Christian Ministies (HICM), Kristkirken, Daniel Datosomor, tif. 2679 1714 Kolding Int. Congr. (KIC), Simon Peters Kirke, Michael Markussen, <i>Gudstj. 1. søn. i md. kl.13</i> Bethel Bible Congregation, Kingos Kirke, Chris Akwasi Oduro, tif. 3131 8805 Champions Chapel, Søborg, Enoch Odumade Oluwatosin, tif. 6052 7054 Christian Center, Kbh. Kristne Kulturcenter, Palle Flyger, tif. 4010 9051 (P) Christ the King Int. Ministries, Joseph Senyondwa, tif. 7140 6624 Church on the Rock, Valby, James og Miriam Lubega, tif. 2636 8134/2735 9202 Copenhagen Community Church, Nørre Farimagsgade 45, David Bjerre, tif. 5155 5376 Disciples Assembly Church, Vibevej 7B, Kbh. NV, Iyere Igbogbo (William), tel. 7163 7080 Evangeliste Mission (Elfenbenskysten), Solbjerg Kirke, Susanne Ravnborg, tif. 3136 3076 Filippinsk menighed, Kbh. Kristne Kulturcenter, Raymond Osias, tif. 4013 0506 (P) God's True Mission (GTM), Sct. Johannesgaarden, Pastor Osei, tif. 5354 0818 International Central Gospel Church, Akwasi Oppong Amoabeng, tif. 3150 7027 International Church of Cph., Sct. Andreas Kirke, pastor Timothy Stewart, tif. 3962 4785, <i>Sun. at 10.30</i> International Christian Community, Fredens Kirke, Ravi Chandran, tif. 3672 6058/2345 0939 International Congr. of United Methodist Church, Jerusalemskirken, Ole Birch, tif. 3312 9606 (M) International Harvest Chr. Centre, pastor James Commey, tif. 2667 3286/3262 9664 Jesus Centre (RCCG), David Ade og Adibola Olushola, tif. 2234 7482 Jesus Is Lord Church, Allehelgens Kirke/Lyngby Baptistkirke, Rosalie Kozlowski, 4220 8888 Kingos Kirke, J.C. Larsen, tif. 2810 2776/ A. Graversen, tif. 6127 3022. <i>Int. gudstj d. 2. sept.</i> Kristuskirken, First International Baptist Church, pastor Niels Erik Nielsen, tif. 2942 0090 (B) Ministry of Seven Angels of God International, Maxwell Eze, tif. 3134 6610 Narrow Gate Church (tanzaniansk), Felix Mgonja, tif. 5280 1475 Nathanaels Kirke, Ellen Gylling, tif. 3940 5004 (F) <i>Int. gudstj 1. sønd. i md. kl.14</i> Sakramentskirken, Fr. Joy Fernando Santhiyogu, tif. 4494 7678 (K) Salvation House (nigeriansk), Kvarterhuset, Cosmos Osakpamwan, 5010 8588 Sankt Annæ Kirke, Piotr Grzeskiewicz, tif. 5028 9315 (K) SDA Int. Church Cph, Adventkirken, pastor Robert Fisher, tif. 2172 0552 (A) St. Alban's Anglican Church, Rvd. Smitha Prasadam, tif. 2232 5337, <i>Gudstj. kl. 10.30 (Kbh)</i> The Lord's Chosen Charis. Revival Min., Sct. Johannesgaarden, R. Nwankwo tif. 2286 9340 Victory Chapel (nigeriansk), Bådehavnsgade 44, Ola Jones, tif. 2098 5401 Skt. Knud Lavard Kirke, pater Alren Soosaipillai, tif. 2814 1970 (K) Sct. Knuds Kirke, Hougaard Larsen, tif. 2423 7446 (F) <i>Månedlig int. gudstj.</i> International Temple Bridge Bible Ministry (ghanesisk), Atto Smith, tif. 2225 5263 Haraldskirken, Morten Miland Samuelsen, tif. 2462 3969. <i>Int. gudstj. sidste søndag i mdr.</i> Church of Pentecost, Kastanie Allé 20, Akousa NKansah Samoah, tif. 2680 2343 Omega Fire Ministries, Prince Iredia, tif. 9144 2305 Holy Int. Christian Ministies (HICM), Kapinga Dionne Mushagalusa, tif. 2781 0892 Viborg Internationale Pinskekirke, Ruben Moore Ojoer, tif. 8660 0233 (P) Hjorring: Int. menighed, Apostolsk Kirke, Martin Mutale, tif. 2616 1439 / 3042 8476 (Ap) Frikirken International Church, info@fintc.dk Koinonia Int. Christian Fellowship, Karmelkirken, Lee Hanson, tif. 2622 2667 (B) Sct. Alban's Anglican Church, Rvd. Smitha Prasadam, tif. 2232 5337, <i>Gudstj. kl. 10.30 (Kbh)</i> Christian International Fellowship, cif@valgmenighed.dk <i>Gudstj. 1. søndag i md. kl.10.30</i> Christianskirken, Anders Moberg, tif. 4172 7110 <i>Monthly services in English</i> Gellerup Kirke, tif. 8625 1035 (F) <i>Int. gudstjeneste d. 9. juni og 1. sept.</i> International Harvest Christian Center, Immanuelskirken, pastor Frank Appiah, tif. 6181 4754 Vor Frue Kirke, pater Krzysztof (Kris) Augustyniak, tif. 8730 7044 (K) Aarhus Valgmenighed, international pastor Keld Dahlmann, keld@valgmenighed.dk Gronnevang Kirke, Claus Øland-Christensen, tif. 2627 9916 (F) <i>(oversættelse)</i> Apostelkirken, indvandrerpæst Niels Nymann Eriksen, 2348 0481 (F) <i>(oversættelse)</i> Netværkskirken Metropol, Benjamin Sarkez, tif. 3295 2353 / Kenneth Kühn, tif. 6120 1009 Immanuel Fællesskab, Christianskirken, Naser Rezaeigh, tif. 2168 2414 Garnisonskirken, Marja Silvonén-Hansen, tif. 2164 8101 (L) Resurrection Int. Chr. Center, Brøndby Str. Kirke, Jacques Musungay Kalala, tif. 5137 2792 Eglise International du Saint-Esprit, Lutherkirken, Yapo Crepin Assi, tif. 2878 1065 Fransk Reformert Kirke, Philip Maury, tif. 3111 3218 Sakramentskirken, f. Robert Culat, tif. 2670 4676 (K) MCCS Danmark, Hvidovrevej 80, 2610 Rødovre, Pascal, tif. 2941 5819 Hans Egede Kirke, Borgny Brünning-Hansen, 5135 5190 / Kristnastova, N.P. Nonstein, 3255 1809 Presbyt. Church of Ghana, Den Reformerte Kirke, Gothersgade, Kwame Danquah, tif. 3078 0795 Græsk-ortodoks menighed, Skt. Aleksander Nevskij Kirke, Sergij Plekhov, 3313 6046 Helligåndskirken, Jens Kristian Kleist, tif. 4593 6737/Oline Bertelsen, tif. 2343 8732 (F) PERKI, Dahlia Yosephine Bojer, yosephine_lia@yahoo.com / KRISTADA,J. Kristensen, 5010 0033 Nr. Tranders: Sct. Pauls Kirke, Nyboder, www.jonshus.dk Jesu Hjerter Kirke, Maria Giudetta Rasmussen, tif. 6130 7477 (K) Chinese Church in Cph., LM, Kirkegårdsvej 21, Peter Lam, tif. 3887 4570 Scandinavian Chinese Chr. Church in Cph, Bethesda, pastor Andy Yau, +46 0760735639 Bethel World Mission Church, Mørkhøj Kirke, Amon Nkusi Kijana, tif. 2927 9099 Ark Church, Lyngby Ap. Kirke, Janepher Umuranga, jannifer_umu@hotmail.com Zion Temple Celebration Centre DK, Lyngby Baptistkirke, TeaJeni Misago tif. 3046 0153 Den Reformerte Kirke, pastor Dea Hwan Oh, tif. 3251 1707 Skt. Michaelis Kirke, Anto Kucik, 6016 6516 / Jesu Hjerter Kirke, Engelbrecht, 3054 2118 (K) Jesu Hjerter Kirke, Niels Engelbrecht, tif. 3054 2118 (K)
Aarhus	Fredericia Herlev Holstebro Horsens Hvidovre Ishøj Kolding	
(eng./da./fr.)	København	
	Kbh./Odense/Aarhus: Kbh./Lyngby	
	Kbh./Aarhus	
(eng./twi)	Lyngby Odense Rødovre Søborg Vanløse	
(eng./swahili) (da./eng) (eng./swahili)	Vejle Viborg Aalborg/Brønderslev/ Aalborg	
	Åbyhøj Aarhus	
Farsi/persisk	Hillerød København	
Finsk Fransk	Kbh/Vissenbjerg/Aarhus: Aarhus København Brøndby Strand København	
Færøsk Ghanesisk/Twi Græsk Gronlandsk Indonesisk Islandsk Italiensk Kaldæisk Kinesisk	Rødovre København København København København/Jylland København, Horsens, København Esbjerg, Horsens, Næstved, København	
Kinyarwanda	Søborg Lyngby	
Koreansk Kroatisk Litauk	København Kolding/Kbh København	

Makedonsk
Malayalam
Nepalesisk
Norsk
Polsk

Rumænsk

Russisk
Rus./Kirkeslav./Da.
Kirkeslavonsk

Serbisk

Spansk

Spansk/Portugisisk

Svensk
Swahili/Dansk

Swahili/eng.

Tamilsk

Thai
Tigrinya

Tysk

Ukrainsk
Urdu/Hindi
Vietnamesisk

Middage på tværs

Esbjerg	Pinskekirken, Ole H. D. Madsen, tif. 6061 0554 / Kvaglund Kirke, Daniel Ettrup Larsen, tif. 2947 1909 Sædden Kirke, Ole Korsholm Nielsen, tif. 2674 9167 Gellerup Kirke, Bit Boel Buhl, tif. 8625 0800. <i>International aften d. 6. september.</i> Gilleleje Sognegård, Mona Bechmann, tif. 2991 2604. <i>Sidste fredag i måneden.</i> Gl. Haderslev Kirke, Kirsten Münster, tif. 7452 3945/Kulturmøde, Else Wiwe, tif. 2578 6267 Haderslev Mission, Lone Nyborg, tif. 2881 3522 Hirtshals/Hjorring Holstebro Hvidovre Jelling Kolding/Tyrstrup/Vamdrup København
Silkeborg Skjern Torflund Væde Videbæk Aalborg Aarhus	Vanløse Fyn/Jylland/Sjælland Slagelse Pinskekirken, Ole H. D. Madsen, tif. 6061 0554 / Kvaglund Kirke, Daniel Ettrup Larsen, tif. 2947 1909 Sædden Kirke, Ole Korsholm Nielsen, tif. 2674 9167 Gellerup Kirke, Bit Boel Buhl, tif. 8625 0800. <i>International aften d. 6. september.</i> Gilleleje Sognegård, Mona Bechmann, tif. 2991 2604. <i>Sidste fredag i måneden.</i> Gl. Haderslev Kirke, Kirsten Münster, tif. 7452 3945/Kulturmøde, Else Wiwe, tif. 2578 6267 Haderslev Mission, Lone Nyborg, tif. 2881 3522 Hirtshals Kirke, Ole Valsson, tif. 2752 0369 / Hjorring: Emma Stenbjerg, tif. 9892 9090 Café Grace, Nørrelandskirken / LM Café, Inge Margrete Jacobsen, tif. 5192 9056 Strandmarks Flygtningefællesskab, Pricilla Lassen, tif. 2762 9965 Jelling Kirke, Birgitte Moldrup, 2646 1285 / Ellis Maarbjerg, tif. 2621 2407. <i>Eat and sing</i> Tværkulturel kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen, tif. 3045 0414 <i>Fredag d. 21. juni: Østafrikansk aften, Korsvejskirken</i> <i>Lordag d. 17 august: International aften, Brøndby Strand Kirke</i> <i>Fredag d. 6. september: Kinesisk aften, Jesuskirkens Sognehus</i> Silkeborg Kirke, Jette Lykke Nielsen, tif. 4031 6940 <i>Første fredag i md.</i> Luthersk Mission, Hans Lundby, tif. 4054 2099 Kulturmøde, Luthersk Mission, Møller Schmidt, tif. 2443 9773 Sct. Jacobi Kirke, Henrik Vejlgård Kristensen, tif. 7522 1556 / 4076 2705. <i>20. sept. kl. 17.30</i> Luthersk Mission, Trine og Finn Hjøllund, tif. 6146 8339 Missionsforbundet, Steen Nygaard, tif. 9818 4975 Venskabsmiddage, Luthersk Mission, Gravers Bøge, tif. 2621 2671

Andre mødesteder/Kirkeligt integrationsarbejde

Café Cadeau	Frederiksberg	Café og Drop in Center, tif. 3326 2028, www.cafecadeau.dk
Cykelværksteder	Allerød/Vindum	Stella Meldgaard, 4050 9550 / Astrid Andersen tif. 2165 0357
Folkekirkens Migrantsamarbejde	København	Koordinator Søren Dalsgaard, tif. 3020 8247
Folkekirkens Tværkulturelle Center	Ribe Stift	Stiftspræst Daniel Ettrup Larsen, tif. 2947 1909
Folkekirkens Tv. Samarb. (FTS)	Odense/Svendborg	Jesper og Marianne Hougaard Larsen, tif. 6312 0873 / 2423 7446
Frelsens Hær	København	Danskundervisning, kvindeklub og seniorklub, tif. 3585 0087
Fællesskirkeligt Integr. Netværk (FIN)	Haderslev	Multicafé, tovholder Else Wiwe, tif. 2578 6267
International Café Sleep In	Gellerup	Bit Boel Buhl, tif. 8625 0800, <i>hver onsdag kl. 13-16</i>
Internationalt Kristent Center (IKC)	København	Dansk- og eng.undervisning m.m., Majken Rokni, tif. 3332 5939
	Aarhus	Danskundervisning m.m., Peter Mikkelsen, tif. 6178 9988
	København	Hanne Okwera, tif. 3581 2880
Kirkens Korshær	Holstebro/Aalborg:	Karl Georg Pedersen, tif. 5129 6320 / Hanna Pedersen, 2897 1460
Kirkernes Integrations Samarbejde (KIS)	København	Kirkernes Integrations Tjeneste, Hans Henrik Lund, tif. 3284 6016
Kolding International Congregation (KIC)	Kolding	Kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen, tif. 3045 0414
Kulturåben Kirke / Venskabscafé	Nykøbing Falster	Lindeskovkirken, Lisbeth Rask Nielsen, tif. 2567 0570
Kvinder møder kvinder	Esbjerg	Kvaglund Kirke, Inge Skjølstrup, tif. 2988 3406
Kvinder møder kvinder	Haderslev	Luthersk Mission, Else Wiwe, tif. 2578 6267
Lørdage på tværs	Ølstykke	ALIVE Frikirken, tif. 7026 5350
Mandeklub (international)	Esbjerg	Kvaglund Kirke, Poul Martin Nielsen, tif. 5040 4087
Multicaféen SnakDansk	Aarhus	Langenæskirken, kirke- og kulturmedarb. Jenny T. Kjær, tif. 2135 0727
Mødested Amager	Amager	Ellen Gylling, tif. 3940 5004, og Jens Lind Andersen, tif. 2360 2557(F)
På tværs	Aabenraa	Sct. Nicolai Kirke, Mette Hee Løahe, tif. 2147 0304
Sport på tværs	Skjern	Luthersk Mission, Enoch Sørensen, tif. 9735 0186

Bibelen på alverdens sprog

الكتاب المقدس في اللغة العالمية

The Bible in a thousand tongues

Bibelselskabets Boghandel

Frederiksborggade 50 | 1360 København K | Tlf. 33 93 77 44
boghandel@bibelselskabet.dk | www.bibelselskabet.dk

Fremmedsprogede bibellæseplaner www.blr.dk

Meddelelser angående gudstjenester og arrangementer
i september, oktober og november modtages senest 1. august.
Næste Nyt på tværs udkommer september 2019.

FESTKALENDER

4. juni	Fest ved Ramadanens afslutning (<i>Eid al-Fitr</i>)	Muslimere
9.-10. juni	Ugefesten (<i>Shavout</i>)	Jøder
23. juni	Alle Hellige / Allehelgen (<i>1.sønd. efter pinse</i>)	Ortod. kristne
24. juni	Johannes Døberens fødsel	Prot./Kat./Angl.
28. juni	Jesu Hjerter fest	Katolikker
16. juli	Asela-Dharma (<i>Buddhas første prædiken</i>)	Buddhister
9. aug.	Pilgrimsrejsen begynder (<i>Hajj</i>)	Muslimere
10.-11. aug.	Templets ødelæggelse (<i>Tishah B'Av</i>)	Jøder
11. aug.	Offerfesten til minde om Ibrahims lydighed (<i>Eid al-Adha</i>)	Muslimere
15. aug.	Jomfru Marias optagelse i himlen	Katolikker
15. aug.	Rosefest / Afdødes dag (<i>Vu lan/ullambana</i>)	Buddhister
24. aug.	Krishnas fødsel (<i>Krishna Janmashtami</i>)	Hinduer
31. aug.	Islamisk nytår (<i>år 1441</i>) (<i>Hijra</i>)	Muslimere
2. sept.	Fest for guden Ganesh (<i>Ganesh Chaturthi</i>)	Hinduer
10. sept.	Martyrernes dag (<i>Ashura</i>)	Muslimere
11. sept.	Geez Nytår	Etiopiere, eritreanere, koptere
13. sept.	Hostfest (<i>Månefest</i>) (<i>Trung Thu</i>) (<i>Kina/Vietnam</i>)	Buddhister
14. sept.	Kirkens nytår - kirkeåret beg. (<i>juliansk kal.</i>)	Ortod. kristne

Indberetning af gavebeløb og CPR-nummer

Tværkulturelt Center skal indberette gavebeløb og CPR-nummer, hvis givener ønsker skattefradrag for beløbet. Oplys derfor venligst CPR-nummer, når du giver en gave til Tværkulturelt Center.

Vores Gud forstår alting

Kurdisk familie i Sjælsmark: Vi skal være gode naboer

Da Ahmad og Kobra Omid blev døbt på Bornholm for snart tre år siden, var det en fælles familiebetslutning, der blev bakket op af familiemedlemmer i Danmark, der havde truffet samme valg. Men mens alle andre i den kurdiske familie i dag har opholdstilladelse, har Ahmad og Kobra Omid fået afslag på asyl. I dag bor familien på Udrejsecenter Sjælsmark ved Hørsholm sammen med børnene Atena (8) og Aydin (18 måneder). Det er en kontrakt uden udløbsdato.

De prøver ikke at tænke på fremtiden. For den unge kurdiske familie handler livet om dagen i dag.

– Tidligere tænkte vi meget på, hvad der vil ske i morgen. Vi kan ikke rejse tilbage. Hvis politiet fanger mig i Iran, vil jeg ikke være i denne verden mere. Men Gud har sagt, at vi ikke skal tænke på fremtiden. Han tænker for os. Vi er i Sjælsmark, fordi Gud har en opgave til os her. Vi skal være gode naboer og vise andre Guds kærlighed, siger Ahmad Omid og byder indenfor på værelset i den tidligere kaserne, der har været familiens hjem siden september sidste år. På et lille bord har Kobra Omid (27) dækket op med frugt, kage og kaffe. I et kurdisk hjem er gæster meget velkomne.

På grund af den 29-årige familiefars handicap bor familien i et af de større værelser med eget bad og toilet. Ahmad Omid har haft benprotese, siden han som barn trådte på en mine. Men han har aldrig ladet sig begrænse af sit handicap. Den unge kurder med det vindende smil har altid haft let ved at lære og taler i dag flydende dansk, fungerer som tolk og arbejder frivilligt som frisør. Og så er hele familien aktivt engageret i det lokale kirkeliv og andre kirkelige tilbud. For siden dåben i den bornholmske folkekirke i 2016 har den kristne tro været det faste omdrejningspunkt i familiens liv.

Ransagede hus

Det var Ahmad Omidis bror, der introducerede den kurdiske familie til kristendommen kort tid efter, at de var kommet til Danmark i efteråret 2015. I Iran var familien yaresanier som mange andre kalhori-kurdere i de vestlige grænseområder.

– Vi rejste, fordi jeg fik problemer på grund af vores religion og etniske tilhørsforhold. Jeg tænkte ikke politisk, men det gjorde de iranske myndigheder. En dag kom politiet og ransagede vores hus, mens jeg ikke var hjemme. Det blev meget farligt for os. Vi havde ikke forestillet os at forlade Iran. Vi havde et godt liv. Vi var meget unge, da vi blev gift, og elskede hinanden. Vi havde hus og bil, jeg arbejdede som taxachauffør, og min kone var syerske. Vi havde det bedre end mange. Men vi blev nødt til at forlade Iran.

Han fortæller om rejsen over bjergene til Tyrkiet og videre med båd til Grækenland og op gennem Europa.

– Jeg betalte penge til en mand, der lovede at hjælpe os. Vi gik over bjergene om natten. Det var mørkt. Jeg bar min datter. Hun var kun fire år. Jeg kunne ikke løbe på grund af mit ben. Da vi sejlede over til Grækenland, faldt jeg i vandet

fra båden, men heldigvis kunne jeg svømme. Mange gange blev vi slået af politi. Vi frygtede meget voldsomt. At vi kom til Danmark var et mirakel.

Bibelundervisning

Kort efter ankomsten blev familien sendt til Bornholm, hvor de boede på et asylcenter de næste to år.

– Jeg har to brødre og en søster i Danmark, og min kone har også to brødre her. Min yngste bror var blevet kristen i Danmark og fandt os på Bornholm. Han viste os en Jesusfilm på persisk på YouTube og sagde, at vi skulle komme til kirken. Han forklarede, at det var helt gratis, og at det ikke blev betragtet som politisk

arbejde at følge kristendommen i Danmark. Kom og prøv, sagde han. Han forklarede, at kristendommen ligner vores religion. Yaresanier kender også Abraham, Moses og David. Vi besluttede at prøve kirken. Den første gang kom præsten hen og gav hånd, og folk hilste og sagde hej. Alt var på dansk, så vi forstod ikke noget, men vi så kærligheden. Derfor kom vi igen. Efterhånden forstod præsten, at vi ikke var døbt men gerne ville vide mere. Kirken begyndte at lave bibelundervisning med oversættelse, og efter otte måneder bad vi om at blive døbt.

Forud for beslutningen om dåb var gået mange samtaler i den udvidede familie i Danmark.

– Vi snakkede meget med mine brødre og med Kobras bror, der også er kristen, og sammenlignede de to religioner. Først tænkte vi, at hvis vi troede på Jesus, ville vores egen religion blive fuldkommen. Men efterhånden forstod vi, at vi skal tilbede Gud med hele vores sind og ikke tilbede gravsteder eller andre hellige steder, som vi kender fra vores religion. Vi diskuterede meget og nåede frem til, at det var forkert at tage den levende Gud ind i vores religion. Hvis vi ville være kristne, kunne vi ikke samtidig være yaresanier. I kristendommen har vi en levende relation til en levende Gud. Vi kan bede direkte til en Gud, der forstår alt – også det, der er ondt. Jesus viser os Guds kærlighed. Vi besluttede at tage imod Guds invitation. Derfor blev vi døbt, forklarer Ahmad Omid.

Giver ikke op

Efter snart fire år i Danmark håber han stadig på, at livet en dag bliver normalt, så han og hans kone igen kan arbejde og give deres børn en tryk hverdag.

– Vi forstår ikke, hvorfor vi har fået afslag på asyl. Men vi har ikke givet op. I Danmark har vi mødt den levende Gud. Jesus er i Sjælsmark sammen med os. Derfor har vi håb. Vores Gud forstår alting.

– I Sjælsmark er vi omkring 90 kristne børn og voksne. Vi beder for hinanden og prøver at støtte hinanden. Vi har en Gud, der ikke forlader os. **BMF**

“Jesus er i Sjælsmark sammen med os.”

Ahmad Omid - asylansøger

InspirationsDage for migrantpræster

Hvordan bliver kirken vedkommende for en ny generation af børn og unge med migrantbaggrund, der vokser op i Danmark? Det var hovedtemaet for årets InspirationsDage på Brogården i Middelfart sidste weekend i maj, der samlede 65 præster og ledere fra 35 migrantmenigheder med rødder i 25 lande. Blandt oplægsholderne var den anglikanske biskop John Perumbalath, der i tre bibelrefleksioner satte fokus på Gud som eksilets Gud, og biskop Tine Lindhardt, der opfordrede deltagerne til at spejle sig i hinanden. ”I kan spejle jer i folkekirkens frihedstradition, og vi kan spejle os i jeres engagement og fællesskab,” understregede biskoppen. Herudover bød programmet på et bredt udvalg af seminarer, erfaringsudveksling om forældreroller i migrantkulturer og om vigtigheden af at investere i næste generation, festaften med indslag fra tre kontinenter og afsluttende forbønsgudstjeneste. Her var rig lejlighed til at dele erfaringer på tværs af sprog, teologi og kirketraditioner, opbygge netværk, drømme om fremtidens kirke og fejre den globale kirke i al dens brogede mangfoldighed. Konferencen var arrangeret af Danske Kirkers Råd, KIT, Folkekirkens Migrantsamarbejde og Tværkulturelt Center, der var tovholder.

Migranter bad for Danmark

Store Bededag blev der bedt for Danmark i den afrikanskledede menighed International City Baptist Church i Hvidovre, fortæller Evelyn Kadie Amara, 56-årig social- og sundhedsassistent fra Sierra Leone og mangeårigt medlem af menigheden. – ”For os er det ret fantastisk, at Danmark har en bededag, der er officiel helligdag. I år besluttede vi at bruge dagen til at bede for Danmark. Vi mødtes klokken 15 og bad for politikere, skoler, kirker, hospitaler, de syge og de fattige - og for folketingsvalget. Danmark er jo også vores land.”

Girls' Talk i Valby

Flere afrikanske menigheder har i dag særlige tilbud til teenagepiger. I Church on the Rock i Valby har de to søstre Faith og Gloria Lubega startet gruppen Girls' Talk, der samler 10-15 piger i alderen 13-28 år på skift i søstrenes hjem en gang om måneden. ”I mange afrikanske familier er der ting, man bare ikke taler med sine forældre om som teenager. Men teenagepiger har en masse spørgsmål. I dag vokser de op i en social media age, hvor man hele tiden sammenligner sig med andre. Vi vil gerne give pigerne et frirum og være med til at styrke deres selvværd,” siger Faith og Gloria.

TAK TIL ADNAN DAHAN

Tværkulturelt Centers formand Adnan Dahan har efter 18 år valgt at stoppe og afløses af centrets næstformand, tidligere sognepræst Inge With Johannessen. Læs interview i næste Nyt på tværs.

SHUKRAN

Søster Tarsylla

Polsk nonne har været organist på Amager i 44 år

Gud kaldte mig til et liv med musik og sang. Det har været et meget rigt liv. I 44 år har jeg fået lov at være organist og korleder i den polske menighed her ved Sankt Annæ Kirke. Jeg har altid været meget glad for musik og elsker at arbejde i kirken.

Jeg er født under Anden Verdenskrig i en landsby i det sydlige Polen som den yngste af fire søskende i en meget troende familie. Det var en anden tid dengang. Kirken var det faste omdrejningspunkt i vores liv. Hver søndag gik alle til messe i den katolske kirke, og vi børn gik i en katolsk skole, hvor vi blev undervist af nonner fra Maria Immaculata ordenen. I min familie var vi alle musikalske og havde gode stemmer, så jeg sang i tostemmigt kor i skolen og lærte også at spille harmonika. Jeg kunne godt lide nonnerne og var tiltrukket af deres liv. Dengang var det almindeligt på landet, at piger gik i kloster, når de var meget unge, så jeg var kun 15 år, da jeg valgte den vej. Jeg vidste, at det var Guds kald og Guds vilje for mig. Mange troende familier ville gerne have, at et af deres børn gik i kloster, så mine forældre var meget glade for mit valg.

I klostret lærte jeg at spille klaver og orgel. Man mente, at når jeg kunne synge, kunne jeg også lære at spille og blive organist. Efterhånden fik jeg ansvar for sognets pikekor, der sang til alle gudstjenester, højtider og fester i kirken. Hver uge fik korpigerne undervisning i religion af præsten og derefter en times sangundervisning hos mig. Det var glade år, som jeg ser tilbage på med stor taknemmelighed.

Jeg tilhører Maria Immaculata Søstre, der blev grundlagt i 1850 i Polen. De første søstre kom til Danmark i 1971. Fire år senere blev jeg bedt om at rejse til Danmark for at hjælpe søstre og arbejde i kirken som organist og korleder. Der var et behov, og jeg tænkte, at det var Guds vilje for mig. Det var første gang, jeg var uden for Polen, men det var ikke svært at falde til i et nyt land. Jeg har altid været glad for menigheden og det musikliv, vi har opbygget sammen. Sankt Annæ Kirke er en meget flot kirke. Det er en daglig glæde at arbejde her.

I dag er vi syv Maria Immaculata søstre i Danmark. Med vores ordensdragt og kors om halsen er vi meget synlige i gadebilledet. Men jeg har aldrig oplevet noget ubehageligt. Folk er meget venlige og smiler i bussen. Mange ældre danskere hilser på mig. Nogle spørger, hvor jeg kommer fra, og om jeg er rigtig nonne. Så siger jeg, at ja - det er jeg!

Hver søndag spiller jeg både til de danske og de polske messer. Vi har en stor polsk menighed med omkring 400 til søndagsmessen og 600 til højtiderne.

Menigheden består af immigranter, der er kommet for at arbejde i kortere eller længere tid og tjene penge til deres familie. Nogle er nye i Danmark, mens andre har boet her i mange år. Mange af mændene har efterladt familien i Polen og rejser hjem på besøg hver måned.

Folk kommer og går i en menighed som vores.

Som korleder har jeg ansvar for det polske kor, der består af omkring 25 sangere. Koret er først og fremmest et kirkekor, der leder menighedssangen. Men vi synger også firstemmige sange og mindre stykker, selv om vi kun er et amatørkor. Den faste øveaften er noget, jeg ser meget frem til. Hele ugen går jeg og glæder mig til næste korprøve. En gang imellem synger vi til kirkefester, korfestivaler eller andre steder, hvor vi øver et særligt program.

Tidligere havde jeg nogle, der hjalp mig med

at øve de forskellige stemmer - sopraner, alter, tenorer og basser - men de er rejst tilbage til Polen. Med årene er det blevet sværere at få nye kormedlemmer. De unge har ikke tid, og mange arbejder på skæve tidspunkter og kan ikke komme til korprøve om aftenen. Men de, der kommer, elsker at synge.

At være organist og korleder giver mig så megen glæde. For nylig fik kirken et nyt orgel, som det er en fornøjelse at spille på. Men jeg har altid været særlig glad for koret. Firstemmigt kor er min passion. Som korleder kan jeg hjælpe mennesker til at opleve glæden ved at synge smukt. For mig er kirkens højtider årets højdepunkter. Til jul og påske er musikken særlig smuk og rig på mening.

Jeg er meget tilfreds med mit liv her i Danmark. Hvor længe jeg fortsætter som organist og korleder bestemmer jeg ikke selv. Men jeg har det godt og er velsignet med et godt helbred. Selv om jeg er 75 år, føler jeg mig ikke gammel. Om jeg en dag, når jeg skal pensioneres, rejser tilbage til Polen, ved kun Gud.

Søster Tarsylla

Maria Immaculata Ordenen: Katolsk orden grundlagt i 1840'erne i Polen af lægmanden Edmund Bojanowski med særligt henblik på omsorg for børn, syge og fattige.

Søster Tarsylla Tomariwicz er organist og korleder ved Sankt Annæ Kirke i København. Det har hun været i en menneskealder. Den 75-årige nonne tilhører den katolske orden Maria Immaculata Søstre og kom til Danmark i 1975. En hverdagseftermiddag tager hun imod i sin karakteristiske blå ordensdragt i korværelset i Sankt Annæ Kirke, hvor hun har indvilliget i at fortælle om et langt liv med musik og mennesker i den polske menighed, der hver søndag samler 400 herboende polakker. Til daglig bor søster Tarsylla i et kommunitet sammen med seks andre katolske søstre på en stille villavej tæt ved kirken. Endnu har den musikalske nonne ingen konkrete planer om at gå på pension.

“ Som korleder kan jeg hjælpe mennesker til at opleve glæden ved at synge smukt.

Søster Tarsylla

“ Firstemmigt kor er min passion.

Søster Tarsylla

Fortalt til BMF

Polakker i Danmark

Alle af polsk herkomst: 48.148
Heraf danske statsborgere: 7.617
Født i Danmark: 6.651
Danmarks Statistik 2019

Tvær- KultuRelt CENTER

Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 C · 2100 København Ø · Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tværkulturelt-center.dk
www.tværkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 1551 Kontonr. 7707231
MobilePay 78684

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood
Sekretær: Cand.theol. Ann Juul Kjøstrup
Regnskabsfører: Ilse Due

Medlemsorganisationer og -menigheder:

Organisationer: Promissio • Indre Mission
KFUM og KFUK i Danmark
Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer
Brødremenighedens Danske Mission • Luthersk Mission

Menigheder m.fl.: Aagerup Kirke • Abildgård Kirke, Frhv. Adventskirken, Vanløse • Ansgar Kirke, Aalborg • Apostelkirken, Kbh. Bellahøj/ Utterslev Kirke • Bethlehemskirken, Kbh. • Bistrup Kirke Boholte Kirke • Bording-Christianshede Sogn • Borris Kirke • Brøndby Strand Kirke • Brønderslev Kirke • Bråby Sogn • Buddinge Kirke Bårse-Beldringe Sogn • Christians Kirke, Christianshavn • Christians Kirke, Århus • Christianskirken, Fredericia • Christianskirken, Kgs. Lyngby • Christianskirken, Sønderborg • Dronninglund Kirke • Egvad Sogn • Emdrup Kirke • Enghave Kirke, København • Fakse Kirke Fjellstervang Kirke • Folkekirkens Tværkulturelle Center i Ribe Stift Fredens-Nazaret Sogn, København • Frederikssund Kirke Garnisonskirken • Gellerup Kirke, Brabrand • Gl. Haderslev Kirke Gilleleje Kirke • Gistrup Kirke • Glostrup Sogn • Greve Sogn • Græsted Sogn • Grønnevang Kirke, Hillerød • Haderslev Domsogn • Hannerup Kirke, Fredericia • Haraldskirken, Gladsaxe • Hasle Kirke, Århus Haslev Kirke • Hasseri Kirke, Aalborg • Hellevad Menighedsråd Helligåndskirken, Aarhus • Hemmet-Sdr. Vium Sogn • Hendriksholm Kirke, Rødovre • Herlev Kirke • Herstedøster Kirke • Herning Kirke Hillerød Sogn • Hillested- Skorringe Pastorat • Hirtshals Kirke Hjordkær Sogn • Holstebro Kirke • Hundige-Kildebrønde Sogn, Greve Husumvold Kirke, Brønshøj • Hvidovre Kirke • Hyltebjerg Kirke, Vanløse • Højby Sj. Sogn • Højelse Sogn International • Church of Copenhagen • Ikast Kirke Jesuskirken, Valby • Jelling Kirke Jetsmark Kirke • Karlslunde Strandkirke • Kastrup Kirke • Kgs. Lyngby Sogn • Kingo-Samuel Sogn, Kbh. • Knudsker Sogn Korsvejskirken, Kastrup • Kristkirken, Kolding • Kvaglund Kirke, Esbjerg Kong-Svine Pastorat • Lerup-Tranum Pastorat • Lindehøj Kirke, Herlev Lindholm Kirke, Nørresundby • Lundehus Kirke • Lyng Kirke, Fredericia Løsning-Korning Sognekald • Møllevangskirken, Aarhus • Mørkhøj Kirke • Nathanaels Kirke, København • Nexø Kirke • Nørre Logum Kirke • Nørre Snede Kirke • Nørrelandskirken, Holstebro Nørremærkskirken, Vejle • Opstandelseskirken, Albertslund Præstebro Kirke • Rindum Sogn • Ringive Sogn • Ringkøbing Kirke Ringsted Sogn • Risbjerg Kirke, Hvidovre • Roskilde Domsogn Rødovre Kirke Rønne Kirke • Samsø Pastorat • Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring • Sct. Clemens Kirke, Randers • Sct. Hans Kirke, Odense Sct. Jacobi Kirke, Varde • Sct. Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct. Michaelis Kirke, Fredericia • Sct. Nicolai Sogn, Vejle • Sct. Pauls Kirke, Aarhus • Sct. Peders Sogn, Randers • Silkeborg Kirke • Simeon Skt. Johannes Sogn • Simon Peters Kirke, Kolding • Skanderup Kirke Snebjerg Kirke • Solvang Kirke, København • Sommersted-Oksenvad Pastorat • Struer Kirke • Sundby Sogn • Sæby Kirke • Søllerød Kirke Sønderbro Kirke, Horsens • Søndermarkskirken, Viborg • Tagensbo Kirke, Kbh • Timotheuskirken, Valby • Tingbjerg Kirke • Toreby Sogn, Nyk. F. • Tveje Merløse Sogn • Tystrup Kirke • Tåstrup Nykirke Vejleå Kirke, Ishøj • Vesterbro Sogn • Viby Kirke, Århus • Videbæk Pastorat • Vigerslev Kirke • Vindinge Sogn • Vor Frue Kirke, København • Vor Frelsers Sogn, Chr.havn • Vorgod Kirke • Værløse Sogn • Zions Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmenighed • Ølsted Sogn Aaby Kirke, Århus Bykirke • Det Mellemkirkelige Udvalg i Helsingør Stift • Modested Amager

Associerede medlemmer: Alive Bible Congregation • ALIVE Frikirken Ølstykke • Bethel World Mission Church • Champions Chapel Chinese Church in Copenhagen • Church of Love Denmark • Church on the Rock, Valby • Den Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den Koptisk-Ortodokse Kirke St. Marie & St. Marcus • Emmanuel - Etiopisk Kristent Fællesskab, Kbh. • Frikirken i Løgstør • God's Ambassadors International, Avedøre • Int. Temple Bridge Ministries • Living Word Empowerment Center, Lyngby • PERKI/Indonesisk Kristent Fællesskab International Christian Community • Int. Evang. Kirke, Skanderborg Mar Mari's Assyriske Menighed • Myanmar Christian Fellowship Narrow Gate Church • Resurrection Int. Chr. Center • Revival Ministry DK • Serbisk-Ortodoks Menighed, Odense St. Alban's Anglican Church • Svenska Gustafskyrkan • Zion Temple Denmark Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse

Tidl. sognepræst Inge With Johannessen (formand) • Landsleder Krista Rosenlund Bellows • Partnerskabskoordinator Clement Dachet Agronom Testu Ghebru • Tidl. lærer Henry Holm Hansen • Kirketjener Abel Zemhret Kidane • Sproglærer HanneThinggaard

Nyt på tværs

Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun Tværkulturel kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen Sats og repro: minigrafisk • Tryk: Color Print A/S, Mors Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.

JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage Nyt på tværs gratis fremover.

Jeg/vi vil gerne modtage Nyt på tværs fremover og betale FRIVILLIGT ABONNEMENT på 100 kr.

Navn:

Adresse:

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68 C, 2100 Kbh. Ø

Nyt på tværs nr. 2 – juni 2019